

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นโสด รูปแบบการใช้ชีวิตโสดและปัจจัยสนับสนุนการใช้ชีวิตโสดของสตรีในกรุงเทพมหานครนี้ จะนำเสนอผลการวิจัยเป็น 6 ตอน ดังนี้

- 4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.2 ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเชื่ออำนาจในตนและการเห็นคุณค่าในตนเอง
- 4.3 ผลการวิจัยเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม
- 4.4 การวิเคราะห์เกี่ยวกับรูปแบบการเป็นโสดของกลุ่มตัวอย่าง
- 4.5 ผลการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเป็นโสด
- 4.6 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นโสดของกลุ่มตัวอย่าง

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ในส่วนนี้จะเป็นการเสนอข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างทางชีวสังคม ซึ่งมีความสัมพันธ์กับตัวแปรต่าง ๆ โดยข้อมูลจะนำเสนอในรูปแบบร้อยละ

อายุ

กลุ่มตัวอย่างมีอายุตั้งแต่ 25 - 50 ปี โดยกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 25 - 30 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 53.1 รองลงมาอายุระหว่าง 31 - 35 ปี คือร้อยละ 20.6 อายุระหว่าง 36 - 40 ปี ร้อยละ 16.1 อายุระหว่าง 41 - 45 ปี มีร้อยละ 6.0 และกลุ่มอายุระหว่าง 46 - 50 ปี มีร้อยละ 4.2

ระดับการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี มีร้อยละ 61.4 รองลงมาเป็นระดับ ปวช. ร้อยละ 8.6 มัธยมศึกษา ร้อยละ 8.3 ปวส.และปริญญาโท มีสัดส่วนเท่ากัน คือร้อยละ 6.3 อนุปริญญา ร้อยละ 5.5 และประถมศึกษา ร้อยละ 3.6

อาชีพ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพอยู่ในภาคธุรกิจเอกชน ร้อยละ 34.3 รองลงมาเป็นรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 20.8 รับราชการ ร้อยละ 13.9 อื่น ๆ ได้แก่ แม่บ้าน นักศึกษา ร้อยละ 11.1 อาชีพอิสระ 10.0 และค้าขายมีร้อยละ 8.9

จากการศึกษา ได้เปรียบเทียบความแตกต่างของการเห็นคุณค่าในตน กับตัวแปรต่าง ๆ คือ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ พบว่า มีตัวแปรที่มีผลต่อการเห็นคุณค่าในตน จำนวน 2 ตัวแปร คือ ระดับการศึกษาและรายได้

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการเห็นคุณค่าในตนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีการเห็นคุณค่าในตนสูง มีค่าเฉลี่ย 12.46 และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จะมีการเห็นคุณค่าในตนต่ำกว่า โดยมีค่าเฉลี่ย 8.57 (ตารางที่ 4.8 - 4.9)

ตารางที่ 4.8

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการเห็นคุณค่าในตน
ระหว่างผู้มีการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	6	185.3680	30.8947	3.3286	.0033
ภายในกลุ่ม	376	3489.9166	9.2817		
รวม	382	3675.2846			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.9

ค่าเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนระหว่างผู้มีการศึกษาต่างกัน

การศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ประถมศึกษา	14	8.5714	2.8747
มัธยมศึกษา	32	10.3438	2.9250
ปวช.	33	9.9091	2.7655
ปวส.	24	10.4583	2.3770
อนุปริญญา	21	10.8095	3.3707
ปริญญาตรี	235	11.0511	3.2035
ปริญญาโท	24	12.4583	2.2259
รวม	383	10.8407	3.1018

รายได้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 9,001 - 15,000 บาท คือร้อยละ 31.6 รองลงมา มีรายได้ 15,000 บาท ขึ้นไป ร้อยละ 24.8 รายได้ระหว่าง 7,001 - 9,000 บาท ร้อยละ 18.5 รายได้ระหว่าง 5,001 - 7,000 บาท ร้อยละ 16.5 รายได้ระหว่าง 3,001 - 5,000 บาท ร้อยละ 7.4 และรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท มีเพียงร้อยละ 1.2

การอยู่อาศัย

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับครอบครัว (พ่อ,แม่,พี่,น้อง) คิดเป็นร้อยละ 63.5 รองลงมาอยู่ลำพังเพียงคนเดียว ร้อยละ 13.3 อยู่กับญาติ ร้อยละ 11.5 อยู่กับเพื่อน ร้อยละ 9.6 และอยู่กับคนรู้จัก ร้อยละ 2.1 (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
อายุ			
25 - 30 ปี	204	53.1	
31 - 35 ปี	79	20.6	
36 - 40 ปี	62	16.1	
41 - 45 ปี	23	6.0	
46 - 50 ปี	16	4.2	
รวม	384	100	
ระดับการศึกษา			
ประถมศึกษา	14	3.6	มีผู้ไม่ระบุ 1 คน
มัธยมศึกษา	32	8.3	
ปวช.	33	8.6	
ปวส.	24	6.3	
อนุปริญญา	21	5.5	
ปริญญาตรี	235	61.4	
ปริญญาโท	24	6.3	
รวม	383	100	

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
อาชีพ			
รับราชการ	53	13.9	มีผู้ไม่ระบุ 4 คน
รัฐวิสาหกิจ	79	20.8	
ธุรกิจเอกชน	134	34.3	
ค้าขาย	34	8.9	
อาชีพอิสระ	38	10.0	
อื่น ๆ	42	11.1	
รวม	380	100.0	
รายได้			
ต่ำกว่า 3,000 บาท	4	1.2	มีผู้ไม่ระบุ 2 คน
3,001 - 5,000 บาท	28	7.4	
5,001 - 7,000 บาท	63	16.5	
7,001 - 9,000 บาท	71	18.5	
9,001 - 15,000 บาท	121	31.6	
15,000 บาท ขึ้นไป	95	24.8	
รวม	382	100.0	
การอยู่อาศัย			
อยู่กับครอบครัว (พ่อ,แม่,พี่,น้อง)	242	63.5	มีผู้ไม่ระบุ 2 คน
อยู่กับญาติ	44	11.5	
อยู่กับเพื่อน	37	9.6	
อยู่กับคนรู้จัก	8	2.1	
อยู่ลำพังคนเดียว	51	13.3	
รวม	382	100.0	

4.2 ผลการวิจัยเกี่ยวกับการเชื่ออำนาจในตนและการเห็นคุณค่าในตนเอง

4.2.1 การเชื่ออำนาจในตน หมายถึง ความเชื่อหรือทัศนคติของบุคคล ที่รับรู้ถึงความสำเร็จหรือผลการกระทำของตนนั้น เกิดจากทักษะ ความชำนาญหรือความสามารถของตน มิได้เกิดจากโชคชะตาบันดาลให้เป็นไป โดยในส่วนี้ได้ใช้แบบวัด การเชื่ออำนาจในตน โดยสอบถามเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. การเชื่อว่าคะแนนสอบเกิดจากการทำข้อสอบได้
2. การเชื่อว่านักเรียนจะสอบได้หากเตรียมตัวดี
3. การเชื่อว่าความสำเร็จของงานเกิดจากการทำงานอย่างหนัก
4. การเชื่อว่าความสำเร็จของงานเกิดจากการวางแผนอย่างดี
5. การไม่เชื่อว่าทุกอย่างเกิดจากโชคชะตา
6. การเชื่อว่าการมีคนมาชอบตนเอง เพราะตนเองทำความดี น่าคบ

โดยผลการศึกษา พบว่า การเชื่อว่าความสำเร็จของงานเกิดจากการทำงานอย่างหนัก ไม่ใช่เรื่องของโชคชะตาบันดาล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ .50 ส่วนในเรื่อง การเชื่อว่าคะแนนสอบเกิดจากการทำข้อสอบได้ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ .39 ในส่วนการเชื่ออื่น ๆ มีระดับค่าเฉลี่ยไม่ค่อยแตกต่างกันมากนัก และผลรวมของค่าเฉลี่ยการเชื่ออำนาจในตน มีค่าเฉลี่ย .72 คืออยู่ในระดับค่อนข้างสูง (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2
แสดงค่าเฉลี่ยการเชื่ออำนาจในตน

ลักษณะการเชื่ออำนาจในตน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
- การเชื่อว่าคะแนนสอบเกิดจากการทำข้อ สอบได้	0	1	.39	.81	384
- การเชื่อว่านักเรียนจะสอบได้หากเตรียม ตัวดี	0	1	.44	.74	384
- การเชื่อความสำเร็จของงานเกิดจากการ ทำงานอย่างหนัก	0	1	.50	.52	384
- การเชื่อว่าความสำเร็จของงานเกิดจาก การวางแผนอย่างดี	0	1	.42	.77	384
- การไม่เชื่อว่าทุกอย่างเกิดจากโชคชะตา	0	1	.43	.75	384
- การเชื่อว่าการมีคนมาชอบตนเอง เพราะ ตนเองทำความดี น่าคบ	0	1	.43	.76	384
รวม	0	1	.42	.72	384

จากการศึกษา ได้เปรียบเทียบความแตกต่างการเชื่ออำนาจในตน โดยใช้ตัวแปร
ต่าง ๆ ดังนี้ คือ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ พบว่า มีตัวแปรที่มีผลต่อการเชื่ออำนาจ
ในตน 2 ตัวแปร คือ ระดับการศึกษา และรายได้

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความเชื่ออำนาจในตนเองต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท จะมีความเชื่ออำนาจในตนเองสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 2.62 และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จะมีความเชื่ออำนาจในตนเองต่ำที่สุด คือ มีค่าเฉลี่ย 1.36 (ตารางที่ 4.3 - 4.4)

ตารางที่ 4.3

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการเชื่ออำนาจในตนเองระหว่างผู้มีการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	6	22.3596	3.7266	4.6062	.0002
ภายในกลุ่ม	376	304.1992	.8090		
รวม	382	326.5587			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .001

ตารางที่ 4.4

ค่าเฉลี่ยของการเชื่ออำนาจในตนเองระหว่างผู้มีการศึกษาต่างกัน

การศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ประถมศึกษา	14	1.3571	1.0818
มัธยมศึกษา	32	1.9688	.6949
ปวช.	33	2.1818	.8461
ปวส.	24	1.8333	.8681
อนุปริญญา	21	1.5238	1.0305
ปริญญาตรี	235	2.0681	.9312
ปริญญาโท	24	2.6250	.6469
รวม	383	2.0339	.9246

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน จะมีความเชื่ออำนาจในตนเองต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้สูง คือ ตั้งแต่ 15,000 บาท ขึ้นไป จะมีความเชื่ออำนาจในตนเองสูง มีค่าเฉลี่ย 2.43 และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 3,001 - 5,000 บาท จะมีความเชื่ออำนาจในตนเองต่ำกว่า คือมีค่าเฉลี่ย 1.82 (ตารางที่ 4.5 - 4.6)

ตารางที่ 4.5

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการเชื่ออำนาจในตนเอง
ระหว่างผู้มีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	5	20.7184	4.1437	5.0942	.0002
ภายในกลุ่ม	376	305.8392	.8134		
รวม	381	326.5576			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .001

ตารางที่ 4.6

ค่าเฉลี่ยของการเชื่ออำนาจในตนเองระหว่างผู้มีการรายได้ต่างกัน

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 3,000 บาท	4	2.0000	.8165
3,001 - 5,000 บาท	28	1.8214	1.0560
5,001 - 7,000 บาท	63	1.9048	.9108
7,001 - 9,000 บาท	71	1.8451	.9658
9,001 - 15,000 บาท	121	1.9504	.8930
15,000 บาท ขึ้นไป	95	2.4316	.8076
รวม	382	2.0340	.9258

4.2.2 การเห็นคุณค่าในตน หมายถึง ความภูมิใจในตนเอง เป็นการเรียนรู้
ปรากฏการณ์และกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต รวมไปถึงการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมของแต่ละบุคคล โดยมีจุดเริ่มต้นจากครอบครัวของตนรวมถึงบุคคลอื่น ๆ โดยในสวนนี้ได้ใช้แบบวัด
จำนวน 15 ข้อ สอบถามในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. มีบ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าอยากที่จะเป็นบุคคลอื่น
2. การออกไปพูดต่อหน้ากลุ่มบุคคล เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับข้าพเจ้า
3. ข้าพเจ้าอยากมีอายุน้อยกว่าที่เป็นอยู่
4. ข้าพเจ้าตัดสินใจได้โดยไม่มีปัญหามากนัก
5. ข้าพเจ้าเป็นคนที่ใครอยู่ด้วยแล้วสนุกสนาน
6. ข้าพเจ้ามักมีอาการเหนื่อยง่ายขณะอยู่บ้าน
7. ข้าพเจ้ามักยอมแพ้ง่าย ๆ
8. ข้าพเจ้าเคยถูกตำหนิน้อยมาก
9. ข้าพเจ้าเข้าใจตัวเอง
10. ข้าพเจ้าไม่ชอบที่เป็นผู้หญิง
11. ข้าพเจ้าคิดว่าตนเอง ไม่ค่อยจะเอาไหน
12. มีหลายครั้งที่ข้าพเจ้าอยากออกไปเสียจากบ้าน
13. ครอบครัวของข้าพเจ้าเข้าใจข้าพเจ้า
14. ผู้บังคับบัญชาทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าข้าพเจ้ายังไม่ดีพอ
15. คนส่วนใหญ่ได้รับการชอบพอมากกว่าข้าพเจ้า

โดยผลการศึกษา พบว่า มีบ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าอยากที่จะเป็นบุคคลอื่น กับการออกไปพูดต่อหน้ากลุ่มบุคคล เป็นสิ่งที่ยากมาก มีค่าเฉลี่ยสูงเท่ากัน คือ .49 ส่วนในข้อที่ข้าพเจ้ามักยอมแพ้ง่าย ๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ .36 ในข้ออื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยไม่ค่อยแตกต่างกันมากนัก และผลรวมของค่าเฉลี่ยความเห็นคุณค่าในตน มีค่าเฉลี่ย .76 คืออยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7
แสดงค่าเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตน

ลักษณะการเห็นคุณค่าในตน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
- มีบ่อยครั้งที่ข้าพเจ้าอยากที่จะเป็นบุคคลอื่น	0	1	.49	.62	384
- การออกไปพูดต่อหน้ากลุ่มบุคคล เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับข้าพเจ้า	0	1	.49	.61	384
- ข้าพเจ้าอยากมีอายุน้อยกว่าที่เป็นอยู่	0	1	.48	.64	384
- ข้าพเจ้าตัดสินใจได้โดยไม่มีปัญหามากนัก	0	1	.42	.77	384
- ข้าพเจ้าเป็นคนที่ใครอยู่ด้วยแล้วสนุกสนาน					
- ข้าพเจ้ามักมีอาการเสียง่วงขณะอยู่บ้าน	0	1	.43	.75	384
- ข้าพเจ้ามักยอมแพ้ง่าย ๆ					
- ข้าพเจ้าเคยถูกตำหนิน้อยมาก	0	1	.44	.74	384
- ข้าพเจ้าเข้าใจตัวเอง	0	1	.36	.85	384
- ข้าพเจ้าไม่ชอบที่เป็นผู้หญิง	0	1	.48	.64	384
- ข้าพเจ้าคิดว่าตนเองไม่ค่อยจะเอาไหน	0	1	.41	.79	384
- มีหลายครั้งที่ข้าพเจ้าอยากออกไปเสียจากบ้าน	0	1	.41	.78	384
- ครอบครัวของข้าพเจ้าเข้าใจข้าพเจ้า	0	1	.44	.73	384
- ผู้บังคับบัญชาทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณค่าข้าพเจ้ายังไม่ดีพอ	0	1	.42	.78	384
- คนส่วนใหญ่ได้รับการชอบพอมากกว่าข้าพเจ้า	0	1	.48	.64	384
รวม	0	1	.43	.76	384

๗
HQ
1181
.TS
83831
2541
D.2

จากการศึกษา ได้เปรียบเทียบความแตกต่างของการเห็นคุณค่าในตน กับตัวแปรต่าง ๆ คือ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ พบว่า มีตัวแปรที่มีผลต่อการเห็นคุณค่าในตน จำนวน 2 ตัวแปร คือ ระดับการศึกษาและรายได้

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการเห็นคุณค่าในตนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท มีการเห็นคุณค่าในตนสูง มีค่าเฉลี่ย 12.46 และกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จะมีการเห็นคุณค่าในตนต่ำกว่า โดยมีค่าเฉลี่ย 8.57 (ตารางที่ 4.8 - 4.9)

ตารางที่ 4.8

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการเห็นคุณค่าในตน

ระหว่างผู้มีการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	6	185.3680	30.8947	3.3286	.0033
ภายในกลุ่ม	376	3489.9166	9.2817		
รวม	382	3675.2846			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.9

ค่าเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนระหว่างผู้มีการศึกษาต่างกัน

การศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ประถมศึกษา	14	8.5714	2.8747
มัธยมศึกษา	32	10.3438	2.9250
ปวช.	33	9.9091	2.7655
ปวส.	24	10.4583	2.3770
อนุปริญญา	21	10.8095	3.3707
ปริญญาตรี	235	11.0511	3.2035
ปริญญาโท	24	12.4583	2.2259
รวม	383	10.8407	3.1018

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน มีการเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ 15,000 บาท ขึ้นไป มีการเห็นคุณค่าในตนเองสูง มีค่าเฉลี่ย 12.15 และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท จะมีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำกว่า มีค่าเฉลี่ย 7.50 (ตารางที่ 4.10 - 4.11)

ตารางที่ 4.10

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการเห็นคุณค่าในตนเองระหว่างผู้มีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	5	329.0544	65.8109	7.5083	.0000
ภายในกลุ่ม	376	3295.6602	8.7651		
รวม	381	3624.7147			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .001

ตารางที่ 4.11

ค่าเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนเองระหว่างผู้มีรายได้ต่างกัน

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 3,000 บาท	4	7.5000	5.2599
3,001 - 5,000 บาท	28	10.1786	2.4503
5,001 - 7,000 บาท	63	9.9365	3.1870
7,001 - 9,000 บาท	71	10.0141	3.0118
9,001 - 15,000 บาท	121	11.1322	3.0247
15,000 บาท ขึ้นไป	95	12.1474	2.7053
รวม	382	10.8717	3.0844

4.3 ผลการวิจัยเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม

การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลในสังคมได้รับความรัก ความเอาใจใส่ ได้รับการยกย่อง มีความรู้สึกเป็นส่วนร่วมในสังคมเดียวกันและได้รับความช่วยเหลือสนับสนุนในด้านต่าง ๆ โดยในสวนนี้ได้ใช้แบบวัดการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว และจากผู้ร่วมงานหรือเพื่อนฝูง จำนวน 20 ข้อ แบ่งการวัดเป็น 5 ระดับ ดังนี้

จากครอบครัว (พ่อ,แม่,พี่,น้อง)

1. ให้กำลังใจท่านเมื่อท่านต้องการทำสิ่งต่าง ๆ
2. สนใจและเอาใจใส่ความเป็นอยู่ของท่าน
3. ให้อภัยท่านเมื่อท่านทำผิดพลาด ไม่กระหน่ำซ้ำเติม
4. ให้คำแนะนำช่วยเหลือ ให้ท่านสามารถเผชิญสถานการณ์ที่เลวร้ายต่าง ๆ ได้
5. ช่วยให้คุณเข้าใจว่าทำไมท่านจึงไม่สามารถทำงานบางสิ่งบางอย่างได้ดี
6. แนะนำสิ่งที่คุณกำลังทำอยู่ว่าดีหรือไม่ดีอย่างไร
7. สามารถช่วยเหลือท่านได้เมื่อท่านมีความเดือดร้อนทางการเงิน
8. ให้ท่านยืมหรือให้สิ่งของบางอย่างแก่ท่าน เมื่อท่านมีความจำเป็น
9. ดูแลสัตว์เลี้ยง ต้นไม้ บ้านเรือนของท่าน เวลาที่ท่านไม่อยู่บ้าน
10. ไปเที่ยวพักผ่อนสุดสัปดาห์ร่วมกัน

จากผู้ร่วมงานหรือเพื่อนฝูง

1. ร่วมพบปะพูดคุยหรือร่วมพบปะสังสรรค์กับท่าน
2. ให้ความร่วมมือหรือช่วยเหลือในเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือจากการปฏิบัติงาน
3. ให้กำลังใจท่านเมื่อท่านต้องการทำสิ่งต่าง ๆ
4. สนใจและเอาใจใส่ความเป็นอยู่ของท่าน
5. ให้อภัยท่านเมื่อท่านทำผิดพลาด ไม่กระหน่ำซ้ำเติม
6. ช่วยเหลือแนะนำให้ท่านสามารถเผชิญสถานการณ์ที่เลวร้ายต่าง ๆ ได้
7. ช่วยให้คุณเข้าใจว่าทำไมท่านจึงไม่สามารถทำงานบางสิ่งบางอย่างได้ดี

8. พร้อมเสมอที่จะพูดกับท่านให้เข้าใจในเหตุการณ์ยุ่งยากที่ท่านกำลังเผชิญอยู่ได้อย่างชัดเจนและดูง่าย

9. สามารถช่วยเหลือท่านได้ เมื่อท่านมีความเดือดร้อนเรื่องการเงิน

10. ให้ท่านยิ้มหรือให้สิ่งของบางอย่างแก่ท่าน เมื่อท่านมีความจำเป็น

โดยผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ในเรื่องการดูแลสัตว์เลี้ยง ตันไม้ บ้านเรือนเวลากลุ่มตัวอย่างไม่อยู่บ้าน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 1.08 ส่วนในเรื่องสนใจความเป็นอยู่ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ .76 ในเรื่องอื่น ๆ มีระดับค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันมากนัก และผลรวมของค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว มีค่าเฉลี่ย 3.58 คืออยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12

แสดงค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว

การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
- ให้กำลังใจเมื่อต้องการทำสิ่งต่าง ๆ	1	5	.86	3.61	384
- สนใจความเป็นอยู่ของท่าน	1	5	.76	3.52	384
- ให้อภัยเมื่อทำผิดพลาด ไม่กระหน่ำซ้ำ เติม	1	5	.80	3.64	384
- ให้คำแนะนำช่วยเหลือให้สามารถเผชิญ สถานการณ์ที่เลวร้ายต่าง ๆ ได้	1	5	.86	3.44	384
- ช่วยให้เข้าใจว่าทำไมท่านจึงไม่สามารถ ทำงานบางอย่างได้	1	5	.82	3.62	384
- แนะนำสิ่งที่ท่านกำลังทำอยู่ว่าดีหรือไม่	1	5	.84	3.60	384
- สามารถช่วยท่านได้เมื่อมีความเดือดร้อน เรื่องการเงิน	1	5	.85	3.32	384
- ให้ท่านยืมหรือให้สิ่งของแก่ท่านเมื่อท่าน มีความจำเป็น	1	5	.90	3.45	384
- ดูแลสัตว์เลี้ยง ตันไม้ บ้านเรือนของท่าน เวลาที่ท่านไม่อยู่บ้าน	1	5	1.08	3.21	384
- ไปเที่ยวพักผ่อนสุดสัปดาห์ร่วมกัน	1	5	1.04	3.41	384
รวม	1	5	1.25	3.58	384

จากการศึกษา ได้เปรียบเทียบความแตกต่างของการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว กับตัวแปรต่าง ๆ คือ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ การอยู่อาศัยและสถานภาพสมรส พบว่า มีตัวแปรที่มีผลต่อการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว จำนวน 3 ตัวแปร คือ ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพสมรส

กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยกลุ่มตัวอย่างที่การศึกษาระดับปริญญาโท จะได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวสูง มีค่าเฉลี่ย 37.96 และกลุ่มตัวอย่างที่การศึกษาระดับประถมศึกษาจะได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 26.50 (ตารางที่ 4.14 - 4.15)

ตารางที่ 4.13

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการสนับสนุนจากครอบครัวระหว่างผู้มีการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	6	1566.7965	261.1328	7.2613	.0000
ภายในกลุ่ม	376	13521.8301	35.9623		
รวม	382	15088.6266			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .001

ตารางที่ 4.14

ค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนจากครอบครัวระหว่างผู้มีการศึกษาต่างกัน

การศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ประถมศึกษา	14	26.5000	5.2587
มัธยมศึกษา	32	32.1250	6.9688
ปวช.	33	34.6061	6.6893
ปวส.	24	33.9583	8.0351
อนุปริญญา	21	34.7143	7.1634
ปริญญาตรี	235	35.5021	5.3216
ปริญญาโท	24	37.9583	6.8745
รวม	383	34.8277	6.2848

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน จะได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพรับราชการจะได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ย 37.08 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขายจะได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 33.47 (ตารางที่ 4.16 - 4.17)

ตารางที่ 4.15

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการสนับสนุนจากครอบครัว

ระหว่างผู้มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	5	791.1128	158.2226	4.1768	.0010
ภายในกลุ่ม	374	14167.4424	37.8809		
รวม	379	14958.5553			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.16

ค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนจากครอบครัวระหว่างผู้มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
รับราชการ	53	37.0755	6.1577
รัฐวิสาหกิจ	79	34.5063	5.9783
ธุรกิจเอกชน	134	35.5896	5.5049
ค้าขาย	34	33.4706	8.1621
อาชีพอิสระ	38	31.7895	6.6461
อื่น ๆ รับจ้าง	42	34.0714	6.1382
รวม	380	34.8342	6.2824

กลุ่มตัวอย่างที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน จะได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มตัวอย่างที่ยังไม่เคยสมรสจะได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวสูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยสมรสมาก่อน คือมีค่าเฉลี่ย 35.10 : 32.09 (ตารางที่ 4.18 - 4.19)

ตารางที่ 4.17

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการสนับสนุนจากครอบครัวระหว่างผู้มีสถานภาพสมรสต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	273.0419	273.0419	7.0218	.0084
ภายในกลุ่ม	380	14776.2172	38.8848		
รวม	381	15049.2592			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.18

ค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนจากครอบครัวระหว่างผู้มีสถานภาพสมรสต่างกัน

สถานภาพสมรส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ยังไม่เคยสมรส	349	35.1003	6.0228
เคยสมรส	33	32.0909	8.2020
รวม	382	34.8403	6.2849

ส่วนการศึกษาการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนในเรื่องให้ยืมหรือให้สิ่งของเมื่อกลุ่มตัวอย่างมีความจำเป็น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 1.26 ส่วนในเรื่องให้ความร่วมมือหรือช่วยเหลือในเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือจากการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ .83 ในเรื่องอื่น ๆ มีระดับค่าเฉลี่ยไม่แตกต่างกันมากนัก และผลรวมของค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน มีค่าเฉลี่ย 3.92 คืออยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.19

แสดงค่าเฉลี่ยการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน

การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
- ร่วมพบปะพูดคุยหรือร่วมพบปะสังสรรค์กับท่าน	1	5	.85	4.05	384
- ให้ความร่วมมือหรือช่วยเหลือในเรื่องอื่น ๆ นอกเหนือจากการปฏิบัติงาน	1	5	.83	4.17	384
- ให้กำลังใจท่านเมื่อท่านต้องการทำสิ่งต่าง ๆ	1	5	.86	4.11	384
- สนใจและเอาใจใส่ความเป็นอยู่ของท่าน	1	5	.89	4.03	384
- ให้ภัยท่านเมื่อท่านทำผิดพลาด ไม่กระหน่ำซ้ำเติม	1	5	.87	3.74	384
- ให้คำแนะนำช่วยเหลือให้สามารถเผชิญสถานการณ์ที่เลวร้ายต่าง ๆ ได้	1	5	.87	3.90	384
- ช่วยให้เข้าใจว่าทำไมท่านจึงไม่สามารถทำงานบางอย่างได้	1	5	1.03	4.15	384
- พร้อมเสมอที่จะพูดคุยกับท่านให้เข้าใจในเหตุการณ์ยุ่งยากที่ท่านกำลังเผชิญอยู่ได้อย่างชัดเจน	1	5	.98	4.15	384
- สามารถช่วยท่านได้เมื่อมีความเดือดร้อนเรื่องการเงิน	1	5	1.13	3.93	384
- ให้ท่านยืมหรือให้สิ่งของแก่ท่านเมื่อท่านมีความจำเป็น	1	5	1.26	3.02	384
รวม	1	5	1.39	3.92	384

จากการศึกษา ได้เปรียบเทียบการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน กับตัวแปรต่าง ๆ คือ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ การอยู่อาศัยและสถานภาพสมรส พบว่า มีตัวแปรจำนวน 3 ตัว ที่มีผลต่อการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน คือ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้

กลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาต่างกัน จะได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับปริญญาโท จะได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนสูง มีค่าเฉลี่ย 42.12 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จะได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนต่ำที่สุด มีค่าเฉลี่ย 29.00 (ตารางที่ 4.20 - 4.21)

ตารางที่ 4.20

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการสนับสนุนจากเพื่อน
ระหว่างผู้มีการศึกษาต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	6	2256.1938	376.0323	8.7120	.0000
ภายในกลุ่ม	376	16229.0542	43.1624		
รวม	382	18485.2480			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .001

ตารางที่ 4.21

ค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนจากเพื่อนระหว่างผู้มีการศึกษาต่างกัน

การศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ประถมศึกษา	14	29.0000	6.9393
มัธยมศึกษา	32	37.2188	7.7864
ปวช.	33	36.6364	8.7779
ปวส.	24	39.4583	6.8524
อนุปริญญา	21	39.5238	7.5075
ปริญญาตรี	235	40.2340	5.8799
ปริญญาโท	24	42.1250	6.4627
รวม	383	39.2924	6.9563

กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพต่างกัน จะได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพอื่น ๆ เช่น รับจ้าง จะได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ย 40.38 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพค้าขาย จะได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนต่ำสุด มีค่าเฉลี่ย 34.97 (ตารางที่ 4.22 - 4.23)

ตารางที่ 4.22

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการสนับสนุนจากเพื่อน
ระหว่างผู้มีอาชีพต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	5	1035.9502	207.1900	4.6250	.0004
ภายในกลุ่ม	374	16754.4998	44.7981		
รวม	379	17790.4500			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .001

ตารางที่ 4.23

ค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนจากเพื่อนระหว่างผู้มีอาชีพต่างกัน

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
รับราชการ	53	40.3585	7.0331
รัฐวิสาหกิจ	79	39.5063	6.0909
ธุรกิจเอกชน	134	40.2537	5.8163
ค้าขาย	34	34.9706	8.0922
อาชีพอิสระ	38	37.2105	8.5176
อื่น ๆ รับจ้าง	42	40.3810	6.8857
รวม	380	39.3500	6.8513

กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่างกัน จะได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ระหว่าง 9,001 - 15,000 บาท จะได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนสูงกว่า มีค่าเฉลี่ย 39.84 และกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ต่ำกว่า 3,000 บาท จะได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนต่ำที่สุด มีค่าเฉลี่ย 26.25 (ตารางที่ 4.24 - 4.25)

ตารางที่ 4.24

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการสนับสนุนจากเพื่อน ระหว่างผู้มีรายได้ต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	5	936.5086	187.3017	4.0119	.0015
ภายในกลุ่ม	376	17554.2558	46.6869		
รวม	381	18490.7644			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.25

ค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนจากเพื่อนระหว่างผู้มีรายได้ต่างกัน

รายได้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ต่ำกว่า 3,000 บาท	4	26.2500	11.8708
3,001 - 5,000 บาท	28	37.0714	7.5372
5,001 - 7,000 บาท	63	40.0794	7.5312
7,001 - 9,000 บาท	71	39.8028	7.3009
9,001 - 15,000 บาท	121	39.8430	6.2022
15,000 บาท ขึ้นไป	95	38.7895	6.3025
รวม	382	39.2670	6.9665

4.4 การวิเคราะห์เกี่ยวกับรูปแบบการเป็นโสดของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษารูปแบบการเป็นโสดของกลุ่มตัวอย่าง จะได้ศึกษาจากสาเหตุของการเป็นโสด โดยจำแนกเป็นการเป็นโสดถาวร หรือชั่วคราวโดยสมัครใจ และการเป็นโสดโดยไม่สมัครใจ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้สอบถามสถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจำแนกเป็นไม่เคยสมรสมาก่อนและเคยสมรส และการเลือกใช้ชีวิตโสด โดยจำแนกเป็นเลือกใช้ชีวิตโสดและชีวิตแต่งงาน ผลการวิจัยมีดังนี้

สถานภาพสมรส

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพไม่เคยสมรสมาก่อน ร้อยละ 91.4 และที่หลีกเลี่ยงสมรสมาก่อน ร้อยละ 8.6

การเลือกใช้ชีวิตโสด

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เลือกที่จะใช้ชีวิตโสด คิดเป็นร้อยละ 60.6 ที่หลีกเลี่ยงที่จะใช้ชีวิตแต่งงาน ร้อยละ 39.4

สาเหตุของการเป็นโสด

จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 384 คน มีจำนวนร้อยละ 54.2 ไม่ได้สมัครใจจะอยู่เป็นโสด รองลงมาสมัครใจอยู่เป็นโสดชั่วคราว ร้อยละ 24.5 มีเพียงร้อยละ 21.4 ที่สมัครใจเป็นโสดถาวร (ตารางที่ 4.26)

ตารางที่ 4.26

ข้อมูลด้านการสมรสของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลด้านการสมรส	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
สถานภาพสมรส			
- ไม่เคยสมรส	349	91.4	มีผู้ไม่ระบุ 2 คน
- เคยสมรส	33	8.6	
รวม	382	100	

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

ข้อมูลด้านการสมรส	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
การเลือกใช้ชีวิตโสด			
- เลือกจะใช้ชีวิตโสด	232	60.6	มีผู้ไม่ระบุ 2 คน
- เลือกจะใช้ชีวิตแต่งงาน	151	39.4	
รวม	383	100	
สาเหตุของการเป็นโสด			
- สมัครงใจเป็นโสดถาวร	82	21.4	มีผู้ไม่ระบุ 1 คน
- สมัครงใจเป็นโสดชั่วคราว	94	24.5	
- ไม่ได้สมัครงใจจะอยู่เป็นโสด	208	54.2	
รวม	384	100	

จากการศึกษาเปรียบเทียบสาเหตุของการเป็นโสดของกลุ่มตัวอย่างกับตัวแปร ปัจจัยชีวิต สังคม อันได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ และปัจจัยด้านสถานภาพสมรส พบว่า สถานภาพสมรส และอายุมีความสัมพันธ์กับสาเหตุการเป็นโสดของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

สถานภาพสมรส

สถานภาพสมรสของกลุ่มตัวอย่างมีความสัมพันธ์กับสาเหตุการเป็นโสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยทั้งผู้ที่ไม่เคยสมรสและเคยสมรส ส่วนใหญ่ไม่ได้สมักใจจะอยู่เป็นโสด มีสัดส่วน 46.1 และ 66.2 ตามลำดับ แต่ผู้ที่ไม่เคยสมรสมีสัดส่วนของการสมักใจจะเป็นโสดถาวรสูงกว่ากลุ่มที่เคยสมรสมาก่อน มีสัดส่วน 34.1 : 2.0 (ตารางที่ 4.27)

ตารางที่ 4.27

เปรียบเทียบความแตกต่างของสาเหตุการเป็นโสดระหว่างผู้ที่เลือกชีวิตสมรสต่างกัน

สาเหตุการเป็นโสด	การเลือกใช้ชีวิตโสด	
	ไม่เคยสมรส	เคยสมรส
สมักใจเป็นโสดถาวร	34.1	2.0
สมักใจเป็นโสดชั่วคราว	19.8	31.8
ไม่ได้สมักใจจะอยู่เป็นโสด	46.1	66.2
รวม	60.6	39.4

$$X^2 = 56.09680$$

$$d.f. = 2$$

$$sig = .0000$$

$$\text{ระดับนัยสำคัญทางสถิติ} = .001$$

เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ของอายุกับสาเหตุของการเป็นโรค พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยพบว่ากลุ่มที่สมัครใจเป็นโรคตาส่วนใหญ่อายุระหว่าง 36 - 40 ปี มีสัดส่วน ร้อยละ 29.3 ส่วนกลุ่มสมัครใจเป็นโรคชั่วคราวและไม่ได้สมัครใจเป็นโรคส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 25 - 30 ปี มีสัดส่วน 70.2 และ 55.8 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.28)

ตารางที่ 4.28

เปรียบเทียบความแตกต่างของสาเหตุการเป็นโรคระหว่างผู้มีอายุต่างกัน

อายุ	สาเหตุการเป็นโรค		
	สมัครใจเป็นโรคตา	สมัครใจเป็นโรคชั่วคราว	ไม่ได้สมัครใจจะอยู่เป็นโรค
25 - 30 ปี	26.8	70.2	55.8
31 - 35 ปี	18.3	16.0	23.6
36 - 40 ปี	29.3	8.5	14.4
41 - 45 ปี	15.9	3.2	3.3
46 - 50 ปี	9.7	2.1	2.9
รวม	21.4	24.5	54.2

$$X^2 = 55.77598$$

$$d.f. = 10$$

$$sig = .0000$$

$$\text{ระดับนัยสำคัญทางสถิติ} = .001$$

จากความสัมพันธ์ของอายุกับสาเหตุของการเป็นโสดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้เปรียบเทียบอายุเฉลี่ยของกลุ่มที่มีสาเหตุการเป็นโสดต่างกัน พบว่ามีความต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยกลุ่มที่สมัครใจเป็นโสดถาวรมีอายุเฉลี่ยสูงสุด 35.91 ปี รองลงมาคือผู้ที่ไม่ได้สมัครใจอยู่เป็นโสดมีอายุเฉลี่ย 31.00 ปี และผู้ที่สมัครใจอยู่เป็นโสดชั่วคราวมีอายุเฉลี่ยเพียง 29.94 ปี (ตารางที่ 4.28)

ตารางที่ 4.29

ความแตกต่างของอายุเฉลี่ยระหว่างผู้มีสาเหตุการเป็นโสดต่างกัน

สาเหตุการเป็นโสด	อายุ	F	Sig
สมัครใจเป็นโสดถาวร	35.9146	25.5395	.0000
สมัครใจเป็นโสดชั่วคราว	29.9408		
ไม่ได้สมัครใจจะอยู่เป็นโสด	31.0048		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .001

4.1 การวิเคราะห์ลักษณะของผู้ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ ระหว่างผู้ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน พบว่า อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ มีความสัมพันธ์กับสถานภาพสมรส ดังนี้

อายุ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีสถานภาพสมรสต่างกันมีอายุเฉลี่ยต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดย ผู้ที่ไม่เคยสมรสมีอายุเฉลี่ย 31.29 ปี ขณะที่ผู้ที่เคยสมรสมีอายุเฉลี่ยสูงกว่าคือ 36.87 ปี

ระดับการศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับสถานภาพสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยทั้งผู้ที่เคยสมรสและไม่เคยสมรสส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาขึ้นไป คือ ร้อยละ 70.6 และ 36.3 ตามลำดับ แต่กลุ่มที่เคยสมรสจะมีสัดส่วนของผู้มีการ

ศึกษาต่ำกว่าผู้ที่ไม่เคยสมรสมาก่อน โดยในระดับประถมศึกษาเป็นผู้เคยสมรส ร้อยละ 12.1 ขณะที่ผู้ที่ไม่เคยสมรสมีเพียงร้อยละ 2.9 ระดับมัธยมศึกษา ผู้เคยสมรสมีร้อยละ 18.3 และผู้ไม่เคยสมรส ร้อยละ 7.5 และในระดับ ปวช. - ปวส. - อนุปริญญา ผู้เคยสมรส มีร้อยละ 33.3 ขณะที่ผู้ไม่เคยสมรสมีเพียง ร้อยละ 19.0

อาชีพ

ผลการศึกษาพบว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับสถานภาพสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผู้ที่ไม่เคยสมรสส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพอยู่ในภาคธุรกิจเอกชน คือ ร้อยละ 37.5 ส่วนกลุ่มที่เคยสมรสมาก่อนส่วนใหญ่จะเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 34.4 รองลงมาคืออาชีพอิสระ ร้อยละ 25.6 และอาชีพค้าขาย ร้อยละ 25.0

ส่วนรายได้พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับสถานภาพสมรส (ตารางที่ 4.30)

ตารางที่ 4.30

เปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลทั่วไประหว่างผู้มีสถานภาพสมรสต่างกัน

ตัวแปร	สถานภาพสมรส		หมายเหตุ
	ไม่เคยสมรส	เคยสมรส	
อายุ	อายุสูงสุด 50 ปี อายุต่ำสุด 25 ปี อายุเฉลี่ย 31.29 ปี	50 ปี 25 ปี 36.87 ปี	F = 24.3828 Sig. = .0000
การศึกษ			
ประถมศึกษา	2.9	12.1	X ² = 27.0724 Sig. = .0001
มัธยมศึกษา	7.5	18.3	
ปวช. - ปวส. - อนุปริญญา	19.0	33.3	
ปริญญา	70.6	36.3	
รวม	91.3	8.7	

ตารางที่ 4.30 (ต่อ)

ตัวแปร	สถานภาพสมรส		หมายเหตุ
	ไม่เคยสมรส	เคยสมรส	
อาชีพ			
รับราชการ	14.1	12.5	$X^2 = 23.9151$ Sig. = .0002
รัฐวิสาหกิจ	19.6	34.4	
ธุรกิจเอกชน	37.5	12.5	
ค้าขาย	7.2	25.0	
อาชีพอิสระ	9.5	25.6	
อื่น ๆ รับจ้าง	12.1	-	
รวม	91.6	8.4	
รายได้			
ต่ำกว่า 3,000 บาท	0.6	3.1	
3,001 - 5,000 บาท	7.8	3.1	
5,001 - 7,000 บาท	16.7	12.5	
7,001 - 9,000 บาท	18.1	25.0	
9,001 - 15,000 บาท	32.8	21.9	
15,000 บาท ขึ้นไป	24.1	34.4	
รวม	91.6	8.4	

เมื่อศึกษาเปรียบเทียบ การอยู่อาศัยกับผู้มีสถานภาพสมรสต่างกัน พบว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยส่วนใหญ่ผู้ที่ไม่เคยสมรสกับผู้ที่เคยสมรส จะอาศัยอยู่กับครอบครัว คือร้อยละ 65.0 และ 42.4 ตามลำดับ แต่ผู้ที่เคยสมรสมาก่อนส่วนใหญ่ จะอยู่ลำพังเพียงคนเดียวถึง ร้อยละ 36.4 ในขณะที่ผู้ที่ไม่เคยสมรสจะอยู่ลำพังเพียงคนเดียว ร้อยละ 10.9 (ตารางที่ 4.31)

ตารางที่ 4.31

เปรียบเทียบความแตกต่างของการอยู่อาศัยระหว่างผู้มีสถานภาพสมรสต่างกัน

ตัวแปร	สถานภาพสมรส		หมายเหตุ
	ไม่เคยสมรส	เคยสมรส	
1. - อยู่กับครอบครัว (พ่อแม่ พี่น้อง ฯลฯ)	65.0	42.4	$X^2 = 5.68804$ Sig. = .0171
- ไม่อยู่กับครอบครัว	35.0	57.6	
2. - อยู่กับญาติ	10.9	18.2	
- ไม่อยู่กับญาติ	89.1	81.8	
3. - อยู่กับเพื่อน	10.6	-	
- ไม่อยู่กับเพื่อน	89.4	100.0	
4. - อยู่กับคนรู้จัก	2.0	3.0	
- ไม่อยู่กับคนรู้จัก	98.0	97.0	
5. - อยู่คนเดียว	10.9	36.4	$X^2 =$ 15.03376
- ไม่อยู่คนเดียว	89.1	63.6	
รวม	91.4	8.6	Sig. = .0002

เมื่อทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความเชื่อ
อำนาจในตน การเห็นคุณค่าในตน และการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวและเพื่อน กับผู้ที่มี
สถานภาพสมรสต่างกัน พบว่า ผู้ที่มีสถานภาพสมรสต่างกัน จะมีการเห็นคุณค่าในตน และได้รับ
การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนต่างกัน ดังนี้

ผู้ที่ยังไม่เคยสมรสและผู้ที่เคยสมรสมาก่อน จะมีการเห็นคุณค่าในตนต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่ยังไม่เคยสมรสจะมีการเห็นคุณค่าในตนสูงกว่า คือมี
ค่าเฉลี่ย 10.95 ในขณะที่ผู้ที่เคยสมรสมาก่อน มีค่าเฉลี่ย 9.61 (ตารางที่ 4.32 - 4.33)

ตารางที่ 4.32

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการเห็นคุณค่าในตน
ระหว่างผู้มีสถานภาพสมรสต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	54.5592	54.5592	5.7366	.0171
ภายในกลุ่ม	380	3674.0507	9.5207		
รวม	381	3668.6099			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.33

ค่าเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนระหว่างผู้มี สถานภาพสมรสต่างกัน

สถานภาพสมรส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ยังไม่เคยสมรส	349	10.9513	3.0523
เคยสมรส	33	9.6061	3.4090
รวม	382	10.8351	3.1030

ส่วนการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน พบว่าต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผู้ที่ยังไม่เคยสมรสจะได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนสูงกว่า คือมีค่าเฉลี่ย 39.82 ในขณะที่ผู้ที่เคยสมรสมาก่อนจะได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนต่ำกว่า มีค่าเฉลี่ย 33.70 (ตารางที่ 4.34 - 4.35)

ตารางที่ 4.34

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการสนับสนุนจากเพื่อน
ระหว่างผู้มีสถานภาพสมรสต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	1132.2655	1132.2655	24.6861	.0000
ภายในกลุ่ม	380	17429.3078	45.8666		
รวม	381	18561.5733			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .001

ตารางที่ 4.35

ค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนจากเพื่อนระหว่างผู้มี สถานภาพสมรสต่างกัน

สถานภาพสมรส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ยังไม่เคยสมรส	349	39.8252	6.4666
เคยสมรส	33	33.6970	9.4818
รวม	382	39.2958	6.9798

4.2 การวิเคราะห์ลักษณะของผู้ที่เลือกใช้ชีวิตสมรสต่างกัน

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ ระหว่างผู้ที่เลือกใช้ชีวิตสมรสต่างกัน พบว่า อายุ และอาชีพ มีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้ชีวิตสมรส ดังนี้

อายุ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่เลือกใช้ชีวิตสมรสต่างกัันมีอายุเฉลี่ยต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดย ผู้ที่เลือกใช้ชีวิตโสดมีอายุเฉลี่ย 33.15 ปี ขณะที่ผู้ที่เลือกใช้ชีวิตแต่งงานมีอายุเฉลี่ยต่ำกว่า คือ 29.67 ปี

อาชีพ

ผลการศึกษาพบว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับการเลือกใช้ชีวิตโสดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทั้งผู้ที่เลือกใช้ชีวิตโสดและชีวิตแต่งงานส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพอยู่ในภาคธุรกิจเอกชน คือร้อยละ 28.6 และ 45.3 ตามลำดับ ขณะที่ผู้มีอาชีพในรัฐวิสาหกิจ และอาชีพอิสระ ผู้ที่เลือกใช้ชีวิตโสดสูงกว่า คือร้อยละ 24.2 : 15.5 และ 12.1 : 6.8 ตามลำดับ

ส่วนระดับการศึกษาและรายได้ พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับผู้เลือกใช้ชีวิตสมรส (ตารางที่ 4.36)

ตารางที่ 4.36

เปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลทั่วไประหว่างผู้เลือกใช้ชีวิตสมรสต่างกัน

ตัวแปร	การเลือกใช้ชีวิตสมรส		หมายเหตุ
	โสด	แต่งงาน	
อายุ	อายุสูงสุด 50 ปี	50 ปี	F = 29.2408
	อายุต่ำสุด 25 ปี	25 ปี	Sig. = .0000
	อายุเฉลี่ย 33.15 ปี	29.67 ปี	

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ตัวแปร	การเลือกใช้ชีวิตสมรส		หมายเหตุ
	โสด	แต่งงาน	
การศึกษา			
ประถมศึกษา	5.2	1.3	
มัธยมศึกษา	9.5	6.7	
ปวช. - ปวส. - อนุปริญญา	19.0	22.7	
ปริญญา	66.3	69.3	
รวม	60.7	39.3	
อาชีพ			
รับราชการ	14.3	13.5	X ² = 13.2708 Sig. = .0209
รัฐวิสาหกิจ	24.2	15.5	
ธุรกิจเอกชน	28.6	45.3	
ค้าขาย	9.1	8.8	
อาชีพอิสระ	12.1	6.8	
อื่น ๆ รับจ้าง	11.7	10.1	
รวม	60.9	39.1	
รายได้			
ต่ำกว่า 3,000 บาท	0.9	1.3	
3,001 - 5,000 บาท	6.9	8.1	
5,001 - 7,000 บาท	15.6	18.0	
7,001 - 9,000 บาท	20.3	16.0	
9,001 - 15,000 บาท	27.7	37.3	
15,000 บาท ขึ้นไป	28.6	19.3	
รวม	60.6	39.4	

ตารางที่ 4.36 (ต่อ)

ตัวแปร	การเลือกใช้ชีวิต ตสมรส		หมายเหตุ
	โสด	แต่งงาน	
การศึกษา			
ประถมศึกษา	5.2	1.3	
มัธยมศึกษา	9.5	6.7	
ปวช. - ปวส. - อนุปริญญา	19.0	22.7	
ปริญญา	66.3	69.3	
รวม	60.7	39.3	
อาชีพ			
รับราชการ	14.3	13.5	X ² = 13.2708 Sig. = .0209
รัฐวิสาหกิจ	24.2	15.5	
ธุรกิจเอกชน	28.6	45.3	
ค้าขาย	9.1	8.8	
อาชีพอิสระ	12.1	6.8	
อื่น ๆ รับจ้าง	11.7	10.1	
รวม	60.9	39.1	
รายได้			
ต่ำกว่า 3,000 บาท	0.9	1.3	
3,001 - 5,000 บาท	6.9	8.1	
5,001 - 7,000 บาท	15.6	18.0	
7,001 - 9,000 บาท	20.3	16.0	
9,001 - 15,000 บาท	27.7	37.3	
15,000 บาท ขึ้นไป	28.6	19.3	
รวม	60.6	39.4	

จากการศึกษา ได้เปรียบเทียบความแตกต่างของการเชื่ออำนาจในตน การเห็นคุณค่าในตน และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวและเพื่อน กับผู้ที่เลือกใช้ชีวิตสมรสต่างกัน พบว่า มีเพียงการเห็นคุณค่าในตนเท่านั้นที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้ที่เลือกใช้ชีวิตแต่งงานจะมีการเห็นคุณค่าในตนสูงกว่า คือ มีค่าเฉลี่ย 11.42 ในขณะที่ผู้ที่เลือกใช้ชีวิตโสดมีเพียง 10.50 (ตารางที่ 4.37 - 4.38)

ตารางที่ 4.37

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการเห็นคุณค่าในตน

ระหว่างผู้เลือกชีวิตสมรสต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	1	77.6755	77.6755	8.2696	.0043
ภายในกลุ่ม	381	3578.7109	9.3929		
รวม	382	3656.3864			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.38

ค่าเฉลี่ยของการเห็นคุณค่าในตนระหว่างผู้เลือกใช้ชีวิตสมรสต่างกัน

การเลือกชีวิตสมรส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เลือกจะใช้ชีวิตโสด	232	10.4957	3.2976
เลือกจะใช้ชีวิตแต่งงาน	151	11.4172	2.6667
รวม	383	10.8590	3.0938

4.3 การวิเคราะห์ลักษณะของผู้ที่มีสาเหตุของการเป็นโรคต่างกัน

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลทั่วไป ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ ระหว่างผู้ที่มีสาเหตุการเป็นโรคต่างกัน พบว่า อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ มีความสัมพันธ์กับสาเหตุการเป็นโรคต่างกัน ดังนี้

อายุ

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีสาเหตุการเป็นโรคต่างกัน มีอายุเฉลี่ยต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยผู้ที่สมัครใจเป็นโรคถาวรมีอายุเฉลี่ยสูงสุด 35.91 ปี รองลงมาคือผู้ที่ไม่สมัครใจเป็นโรคมีอายุเฉลี่ย 31.00 ปี ส่วนผู้ที่สมัครใจเป็นโรคชั่วคราวมีอายุเฉลี่ยเพียง 29.94 ปี

การศึกษา

ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุการเป็นโรคมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .0275 โดยผู้ที่สมัครใจเป็นโรคถาวร ชั่วคราวและไม่สมัครใจเป็นโรคมีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปเป็นส่วนใหญ่ คือร้อยละ 65.9 69.3 และ 63.3 ตามลำดับ แต่ผู้ที่ไม่สมัครใจเป็นโรคจะมีสัดส่วนของผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาสูงกว่าผู้สมัครใจเป็นโรคทั้งถาวรและชั่วคราว คือร้อยละ 4.8 : 3.7 : 1.1 และ 10.1 : 7.3 : 5.3 ตามลำดับ

อาชีพ

ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุการเป็นโรคมีความสัมพันธ์กับอาชีพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .0209 โดยผู้ที่สมัครใจเป็นโรคถาวรส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นพนักงานรัฐวิสาหกิจ คือร้อยละ 28.8 ส่วนสมัครใจเป็นโรคชั่วคราวและไม่สมัครใจส่วนใหญ่จะมีอาชีพอยู่ในภาคธุรกิจเอกชน คือร้อยละ 44.1 และ 37.3 ตามลำดับ

รายได้

ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุการเป็นโรคมีความสัมพันธ์กับรายได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้ที่สมัครใจเป็นโรคถาวร มีสัดส่วนของผู้รายได้สูงสุด คือ มีรายได้ตั้งแต่ 15,000 บาทขึ้นไปสูงกว่ากลุ่มเป็นโรคชั่วคราวและไม่สมัครใจ คือ ร้อยละ 34.6: 24.5 : 21.3 ขณะที่ผู้ที่ไม่สมัครใจเป็นโรคมีสัดส่วนของผู้มีรายได้ต่ำ คือ 3,000 - 7,000 บาท สูงกว่ากลุ่มสมัครใจเป็นโรค ทั้งถาวรและชั่วคราว 30.5 : 17.2 : 19.1 (ตารางที่ 4.39)

ตารางที่ 4.39

เปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลทั่วไประหว่างผู้มีสาเหตุการเป็นโรคต่างกัน

ตัวแปร	สาเหตุการเป็นโรค			หมายเหตุ
	สมัครใจเป็น โรคถาวร	สมัครใจเป็น โรคชั่วคราว	ไม่สมัครใจ เป็นโรค	
อายุ				
อายุสูงสุด	50 ปี	49 ปี	50 ปี	F = 25.5395
อายุต่ำสุด	25 ปี	25 ปี	25 ปี	Sig. = .0000
อายุเฉลี่ย	35.91 ปี	29.94 ปี	31.00 ปี	
การศึกษา				
ประถมศึกษา	3.7	1.1	4.8	$X^2 = 14.19813$
มัธยมศึกษา	7.3	5.3	10.1	Sig. = .0275
ปวช. - ปวส. - อนุปริญญา	23.1	24.3	21.8	
ปริญญา	65.9	69.3	63.3	
รวม	21.4	24.5	54.0	
อาชีพ				
รับราชการ	16.2	11.8	14.0	$X^2 = 13.2708$
รัฐวิสาหกิจ	28.8	23.7	16.4	Sig. = .0209
ธุรกิจเอกชน	20.0	44.1	37.3	
ค้าขาย	10.0	4.3	10.6	
อาชีพอิสระ	17.5	8.6	7.7	
อื่น ๆ รับจ้าง	7.5	7.5	14.0	
รวม	21.1	24.5	54.5	

ตารางที่ 4.39 (ต่อ)

เปรียบเทียบความแตกต่างของข้อมูลทั่วไประหว่างผู้มีสาเหตุการเป็นโรคต่างกัน

ตัวแปร	สาเหตุการเป็นโรค			หมายเหตุ
	สมัครใจเป็น โรคถาวร	สมัครใจเป็น โรคชั่วคราว	ไม่สมัครใจ เป็นโรค	
รายได้				
ต่ำกว่า 3,000 บาท	3.7	-	0.5	$X^2 = 20.51319$
3,001 - 5,000 บาท	4.9	6.3	8.7	Sig. = .0248
5,001 - 7,000 บาท	8.6	12.8	21.3	
7,001 - 9,000 บาท	16.1	20.2	18.7	
9,001 - 15,000 บาท	32.1	36.2	29.5	
15,000 บาท ขึ้นไป	34.6	24.5	21.3	
รวม	21.2	24.6	54.2	

จากการศึกษาได้เปรียบเทียบความแตกต่างของความเชื่ออำนาจในตน การเห็นคุณค่าในตน และการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวและเพื่อน กับผู้มีสาเหตุการเป็นโรคต่างกัน พบว่าไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรใด ๆ (ตารางที่ 4.40 - 4.41 - 4.44 - 4.45) แต่เมื่อผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์ผลต่าง (L.S.D.) มาวิเคราะห์ พบว่าการเชื่ออำนาจในตนและการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน มีความแตกต่างเมื่อจำแนกสาเหตุของการเป็นโรคเป็นบางคู่ ดังนี้

การเชื่ออำนาจในตน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการเชื่ออำนาจในตน โดยวิธีวิเคราะห์ผลต่าง พบว่ากลุ่มที่สมัครใจเป็นโรคถาวรมีความแตกต่างกับกลุ่มที่ไม่ได้สมัครใจอยู่เป็นโรค (ตารางที่ 4.42) ผู้วิจัยจึงได้ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย โดยใช้การวิเคราะห์ T - test ผลการวิเคราะห์ยืนยันว่า การเชื่ออำนาจในตนของผู้ที่สมัครใจเป็นโรคถาวรกับ

ผู้ที่ไม่ได้สมัครใจเป็นโสด มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยผู้ที่สมัครใจเป็นโสดถาวรจะมีความเชื่ออำนาจในตนเองสูงกว่าผู้ที่ไม่ได้สมัครใจอยู่เป็นโสด โดยมีค่าเฉลี่ย 2.23 : 1.98 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.43)

การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน โดยวิธีวิเคราะห์ผลต่าง พบว่ากลุ่มที่สมัครใจเป็นโสดถาวรมีความแตกต่างกับกลุ่มที่สมัครใจอยู่เป็นโสดชั่วคราว (ตารางที่ 4.46) ผู้วิจัยจึงได้ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย โดยใช้การวิเคราะห์ T - test ผลการวิเคราะห์ยืนยันว่า การได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนของผู้ที่สมัครใจเป็นโสดถาวรกับผู้ที่ไม่สมัครใจเป็นโสดชั่วคราว มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยผู้ที่สมัครใจเป็นโสดชั่วคราวจะได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนสูงกว่าผู้ที่สมัครใจอยู่เป็นโสดถาวร โดยมีค่าเฉลี่ย 40.16 : 37.98 ตามลำดับ (ตารางที่ 4.47)

ตารางที่ 4.40

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการเชื่ออำนาจในตนเองระหว่างผู้มีสาเหตุการเป็นโสดต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	2	4.0122	2.0061	2.3628	.0955
ภายในกลุ่ม	381	323.4774	0.8490		
รวม	383	327.4896			

ตารางที่ 4.41

ค่าเฉลี่ยของการเชื่ออำนาจในตนระหว่างผู้มีสาเหตุการเป็นโสดต่างกัน

สาเหตุการเป็นโสด	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สมัครใจเป็นโสดถาวร	82	2.2317	.8505
สมัครใจเป็นโสดชั่วคราว	94	2.0000	.9390
ไม่ได้สมัครใจจะอยู่เป็นโสด	208	1.9760	.9399
รวม	384	2.0365	.9247

ตารางที่ 4.42

แสดงความแตกต่างรายคู่ของการเชื่ออำนาจในตน
ของตัวแปรผู้มีสาเหตุของการเป็นโสดต่างกัน

สาเหตุของการเป็นโสด	สมัครใจเป็นโสด ถาวร	สมัครใจเป็นโสด ชั่วคราว	ไม่สมัครใจเป็น โสด
สมัครใจเป็นโสดถาวร			
สมัครใจเป็นโสดชั่วคราว			
ไม่ได้สมัครใจจะอยู่เป็นโสด	*		

* คู่ที่มีความแตกต่าง

ตารางที่ 4.43

เปรียบเทียบความแตกต่างของการเชื่ออำนาจในตนของผู้ที่มีสาเหตุการเป็นโสดต่างกัน

สาเหตุของการเป็นโสด	N	X	S.D.	t	p
สมัครใจเป็นโสดถาวร	82	2.2317	.851	2.24	.027
ไม่ได้สมัครใจจะอยู่เป็นโสด	208	1.9760	.940		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

ตารางที่ 4.44

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการสนับสนุนจากเพื่อน
ระหว่างผู้มีสาเหตุการเป็นโรคต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	2	212.4975	106.2487	2.1798	.1145
ภายในกลุ่ม	381	18570.9999	48.7428		
รวม	383	18783.4974			

ตารางที่ 4.45

ค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนจากเพื่อนระหว่างผู้มีสาเหตุการเป็นโรคต่างกัน

สาเหตุการเป็นโรค	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สมัครใจเป็นโรคถาวร	82	37.9756	6.6295
สมัครใจเป็นโรคชั่วคราว	94	40.1596	6.9766
ไม่ได้สมัครใจจะอยู่เป็นโรค	208	39.3365	7.1168
รวม	384	39.2474	7.0031

ตารางที่ 4.46

แสดงความแตกต่างรายคู่ของการสนับสนุนจากเพื่อน
ของตัวแปรผู้มีสาเหตุของการเป็นโสดต่างกัน

สาเหตุของการเป็นโสด	สมัครใจเป็นโสด ถาวร	สมัครใจเป็นโสด ชั่วคราว	ไม่สมัครใจเป็น โสด
สมัครใจเป็นโสดถาวร			
สมัครใจเป็นโสดชั่วคราว		*	
ไม่ได้สมัครใจจะอยู่เป็นโสด			

* คู่ที่มีความแตกต่าง

ตารางที่ 4.47

เปรียบเทียบความแตกต่างของการสนับสนุนจากเพื่อนของผู้ที่มีสาเหตุการเป็นโสดต่างกัน

สาเหตุของการเป็นโสด	N	X	S.D.	t	p
สมัครใจเป็นโสดถาวร	82	37.9756	6.629	-2.13	.035
สมัครใจเป็นโสดชั่วคราว	94	40.1596	6.977		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

4.5 ผลการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเป็นโสด

ในการศึกษาเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดทัศนคติต่อการเป็นโสดเป็นตัวแปรอิสระตัวหนึ่ง แต่ผลจากแบบวัดทัศนคติต่อการเป็นโสด มีค่าความเชื่อมั่นต่ำ จึงไม่นำผลดังกล่าวมาใช้ในการวิจัย โดยผู้วิจัยได้ตัดสินใจเลือกคำตอบจากข้อคำถาม 2 ข้อ ได้แก่ ความคิดเห็นต่อการที่ผู้หญิงอยู่เป็นโสดเปรียบเทียบกับคนที่แต่งงาน และความคิดเห็นต่อการที่ผู้หญิงอยู่เป็นโสดจะเป็นปัญหาทางสังคมหรือไม่ ซึ่งผลการศึกษา มีดังนี้

ความคิดเห็นต่อการที่ผู้หญิงอยู่เป็นโสดเปรียบเทียบกับคนที่แต่งงาน จะคิดว่าผู้หญิงที่เป็นโสดกับผู้หญิงที่แต่งงานแล้วไม่แตกต่างกัน ร้อยละ 52.3 รองลงมาผู้หญิงที่เป็นโสดน่าจะดีกว่าร้อยละ 36.0 และผู้หญิงที่แต่งงานแล้วน่าจะดีกว่ามีเพียง ร้อยละ 11.7

ความคิดเห็นต่อการที่ผู้หญิงอยู่เป็นโสดจะเป็นปัญหาทางสังคมหรือไม่ ส่วนใหญ่จะคิดว่าไม่น่าจะมีปัญหาถึงร้อยละ 81.5 ที่คิดว่ามีปัญหามีเพียง ร้อยละ 12.5 และที่คิดว่าไม่ทราบ ร้อยละ 6.0 (ตารางที่ 4.48)

ตารางที่ 4.48
แสดงความคิดเห็นต่อการใช้ชีวิตโสด

ความคิดเห็น	จำนวน	ร้อยละ	หมายเหตุ
ความคิดเห็นต่อการที่ผู้หญิงอยู่เป็นโสด			
เปรียบเทียบกับคนที่แต่งงาน			
- ผู้หญิงที่เป็นโสดน่าจะดีกว่า	138	36.0	มีผู้ไม่ตอบ 1
- ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วน่าจะดีกว่า	45	11.7	คน
- ไม่ต่างกัน	200	52.3	
รวม	383	100	
ความคิดเห็นต่อการที่ผู้หญิงอยู่เป็นโสด			
จะเป็นปัญหาทางสังคม			
- ไม่น่าจะมีปัญหา	313	81.5	
- คิดว่าเป็นปัญหา	48	12.5	
- ไม่ทราบ	23	6.0	
รวม	384	100	

จากการศึกษาได้เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเป็นโสด โดยใช้ข้อคำถาม
ความคิดเห็นต่อการที่ผู้หญิงอยู่เป็นโสดเปรียบเทียบกับคนที่แต่งงานแล้ว และข้อคำถามความคิดเห็นต่อการที่ผู้หญิงอยู่เป็นโสดจะเป็นปัญหาทางสังคมหรือไม่ กับตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ การเชื่ออำนาจในตน การเห็นคุณค่าในตน พบว่า อายุกับการเชื่ออำนาจในตนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นต่อการเป็นโสด ดังนี้

อายุ

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของอายุระหว่างผู้มีความคิดเห็นต่อการเป็นโสดต่างกัน พบว่า มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยกลุ่มที่คิดว่าสตรีที่เป็นโสดน่าจะดีกว่าเป็นกลุ่มที่มีอายุเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ คือ 33.52 ปี กลุ่มที่คิดว่าสตรีที่แต่งงานแล้วน่าจะดีกว่า มีอายุเฉลี่ย 31.07 ปี ส่วนกลุ่มที่คิดว่าไม่ต่างกัน มีอายุเฉลี่ย 30.80 ปี (ตารางที่ 4.49 - 4.50)

ตารางที่ 4.49

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของอายุระหว่างผู้มีความคิดเห็นต่อการเป็นโสดต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	2	633.7905	316.8953	8.0783	.0004
ภายในกลุ่ม	380	14906.6742	39.2281		
รวม	382	15540.4648			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .001

ตารางที่ 4.50

ค่าเฉลี่ยของอายุระหว่างผู้มีความคิดเห็นต่อการเป็นโสดต่างกัน

การเลือกชีวิตสมรส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สตรีที่เป็นโสดน่าจะดีกว่า	138	33.5217	6.7761
สตรีที่แต่งงานแล้วน่าจะดีกว่า	45	31.0889	6.6974
ไม่ต่างกัน	200	30.7950	5.7775
รวม	383	31.8120	6.3782

การเชื่ออำนาจในตน

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มที่คิดว่าสตรีที่เป็นโสดน่าจะดีกว่า มีความเชื่ออำนาจในตนต่างจากกลุ่มที่คิดว่าสตรีที่แต่งงานแล้วน่าจะดีกว่า ไม่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงได้เปรียบเทียบโดยวิธีวิเคราะห์ผลต่าง (L.S.D.) พบว่ากลุ่มที่คิดว่าสตรีที่เป็นโสดน่าจะดีกว่า มีความเชื่ออำนาจในตนต่างจากกลุ่มที่คิดว่าสตรีที่แต่งงานแล้วน่าจะดีกว่า (ตารางที่ 4.53) ผู้วิจัยจึงได้ทำการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยใช้การวิเคราะห์ T - test ผลการวิเคราะห์ยืนยันว่า กลุ่มที่คิดว่าสตรีที่เป็นโสดน่าจะดีกว่า มีความเชื่ออำนาจในตนต่างจากกลุ่มที่คิดว่าสตรีที่แต่งงานแล้วน่าจะดีกว่า อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 โดยกลุ่มที่คิดว่าสตรีที่เป็นโสดน่าจะดีกว่า มีความเชื่ออำนาจในตนเฉลี่ย 2.16 สูงกว่ากลุ่มที่คิดว่าสตรีที่แต่งงานแล้วน่าจะดีกว่า ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 1.80 (ตารางที่ 4.54)

ตารางที่ 4.51

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการเชื่ออำนาจในตนระหว่างผู้มีความคิดเห็นต่อการเป็นโสดต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	2	4.7398	2.3699	2.7496	.0621
ภายในกลุ่ม	380	321.6728	.8465		
รวม	382	326.4125			

ตารางที่ 4.52

ค่าเฉลี่ยของการเชื่ออำนาจในตนระหว่างผู้มีความคิดเห็นต่อการเป็นโสดต่างกัน

การเลือกชีวิตสมรส	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สตรีที่เป็นโสดน่าจะดีกว่า	138	2.1594	.8817
สตรีที่แต่งงานแล้วน่าจะดีกว่า	45	1.8000	.9195
ไม่ต่างกัน	200	2.0100	.9457
รวม	383	2.0392	.9244

ตารางที่ 4.53

แสดงความแตกต่างรายคู่ของการเชื่ออำนาจในตน
ของตัวแปรผู้มีความคิดเห็นต่อการเป็นโสดต่างกัน

ความคิดเห็นต่อการเป็นโสด	ผู้หญิงที่เป็นโสด น่าจะดีกว่า	ผู้หญิงที่แต่งงาน แล้วน่าจะดีกว่า	ไม่ต่างกัน
ผู้หญิงที่เป็นโสดน่าจะดีกว่า			
ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วน่าจะดีกว่า		*	
ไม่ต่างกัน			

* คู่ที่มีความแตกต่าง

ตารางที่ 4.54

เปรียบเทียบความแตกต่างของการเชื่ออำนาจในตนของผู้ที่มีความคิดเห็นต่อการเป็นโสดต่างกัน

ความคิดเห็นต่อการเป็นโสด	N	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ผู้หญิงที่เป็นโสดน่าจะดีกว่า	138	2.1594	.882	2.30	.024
ผู้หญิงที่แต่งงานแล้วน่าจะดีกว่า	45	1.8000	.919		

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .05

จากนั้นผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความแตกต่างของการเชื่ออำนาจในตน กับผู้มีความคิดเห็นต่อการอยู่เป็นโสดจะเป็นปัญหาทางสังคมหรือไม่ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มที่มีความคิดเห็นว่าจะไม่น่าจะมีปัญหา จะมีการเชื่ออำนาจในตนสูงที่สุด คือมีค่าเฉลี่ย 2.10 รองลงมาคิดว่าไม่ทราบ ค่าเฉลี่ย 2.04 และที่คิดว่าเป็นปัญหา มีการเชื่ออำนาจในตนต่ำสุด ค่าเฉลี่ย 1.65 (ตารางที่ 4.55 - 4.56)

ตารางที่ 4.55

การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบการเชื่ออำนาจในตน
ระหว่างผู้มีความคิดเห็นต่อปัญหาของสตรีโสดต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	D.F.	SS	MS	F.Ratio	F.Prob
ระหว่างกลุ่ม	2	8.4293	6.2146	5.0328	.0070
ภายในกลุ่ม	381	319.0603	.8374		
รวม	383	327.4896			

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติ = .01

ตารางที่ 4.56

ค่าเฉลี่ยของการเชื่ออำนาจในตนระหว่างผู้มีความคิดเห็นต่อปัญหาของสตรีโสดต่างกัน

ปัญหาของสตรีโสด	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- ไม่น่าจะมีปัญหา	313	2.0958	.8900
- คิดว่าเป็นปัญหา	48	1.6458	.9563
- ไม่ทราบ	23	2.0435	1.1473
รวม	384	2.0365	.9247

4.6 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นโสดของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นโสดของกลุ่มตัวอย่างครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดให้ศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ทั้ง ปัจจัยด้านชีวสังคม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และการอยู่อาศัย ปัจจัยด้านจิตใจ ได้แก่ การเชื่ออำนาจในตน การเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติต่อการเป็นโสด และปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม หรือเครือข่ายทางสังคม ที่มีอิทธิพลต่อการเป็นโสดของสตรี ซึ่งผู้วิจัยกำหนดรูปแบบความเป็นโสดที่แตกต่างกัน 3 รูปแบบ คือ การสมัครงใจเป็นโสดถาวร การสมัครงใจเป็นโสดชั่วคราว และการไม่สมัครงใจเป็นโสด โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Enter Multiple Regression) ผู้วิจัยกำหนดตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาทั้งสิ้น 16 ตัวแปร ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ การอยู่อาศัยกับครอบครัว การอยู่อาศัยกับญาติ การอยู่อาศัยกับเพื่อน การอยู่อาศัยกับคนรู้จัก การอยู่คนเดียว การเชื่ออำนาจในตน การเห็นคุณค่าในตนเอง การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว การสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อน ความเห็นคิดต่อการเป็นโสด ความคิดเห็นต่อปัญหาของสตรีโสด และรูปแบบการเป็นโสด ซึ่งเมื่อผู้วิจัยได้ทำการทดสอบค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทุกตัวแล้ว ตัวแปรการอยู่อาศัยกับครอบครัว มีความสัมพันธ์กันสูงในทางผกผันกับตัวแปรการอยู่อาศัยอื่น ๆ ได้แก่ การอยู่คนเดียว (.491) การอยู่กับเพื่อน (.428) การอยู่กับคนอื่น (.476) และการอยู่คนเดียว (.508) ผู้วิจัยจึงตัดตัวแปรการอยู่อาศัยอื่น ๆ ออกจากสมการ ยังคงไว้เพียงการอยู่อาศัยกับครอบครัวเพียงตัวเดียว นอกจากนั้น ตัวแปรการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวและเพื่อนก็มีความสัมพันธ์กันทางบวกค่อนข้างสูงเช่นกัน (.449) ผู้วิจัยจึงรวมตัวแปรทั้งสองตัวเป็นด้วยกันเป็นตัวแปรเดียว คือ ตัวแปรการสนับสนุนทางสังคม ในการวิจัยครั้งนี้จึงเหลือตัวแปรที่จะใช้วิเคราะห์ในสมการถดถอยพหุคูณเพียง 11 ตัวแปรเท่านั้น ซึ่งรายละเอียดของตัวแปรมีดังนี้

ตัวแปรที่ 1 อายุ (ปี)

ตัวแปรที่ 2 ระดับการศึกษา (การศึกษาต่ำ - สูง)

ตัวแปรที่ 3 รายได้ (บาท)

ตัวแปรที่ 4 อาชีพ (อาชีพรับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ - ไม่ใช่ราชการ/รัฐ

วิสาหกิจ)

ตัวแปรที่ 5 การอยู่อาศัย (อยู่กับครอบครัว - อยู่กับผู้อื่น)

ตัวแปรที่ 6 การเชื่ออำนาจในตน (ต่ำ - สูง)

ตัวแปรที่ 7 การเห็นคุณค่าในตนเอง (ต่ำ - สูง)

ตัวแปรที่ 8 การสนับสนุนจากครอบครัว (ต่ำ - สูง)

ตัวแปรที่ 9 ความคิดเห็นต่อการเป็นโสด (การเป็นโสดดีกว่าการทำงาน - ไม่เห็นด้วย)

ตัวแปรที่ 10 ความคิดเห็นต่อปัญหาของสตรีโสด (เป็นปัญหา - ไม่เป็นปัญหา)

ตัวแปรที่ 11 รูปแบบการเป็นโสด 3 รูปแบบ ได้แก่ การสมัครใจเป็นโสดถาวร การสมัครใจเป็นโสดชั่วคราว และการไม่สมัครใจจะอยู่เป็นโสด

ผลการวิจัยมีดังนี้

4.6.1 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสมัครใจเป็นโสดถาวรของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสมัครใจเป็นโสดถาวรของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีตัวแปรทั้งสิ้น 11 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรอิสระ อันได้แก่ ตัวแปรปัจจัยด้านต่าง ๆ 10 ตัว และตัวแปรตาม 1 ตัว ได้แก่ การสมัครใจเป็นโสดถาวร ผลการทดสอบค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรทุกตัว พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันมากจนอาจก่อให้เกิดผลเสียแก่การวิเคราะห์ (ตารางที่ 4.57) จึงได้ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติถดถอยพหุคูณแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า มีตัวแปร 2 ตัวที่มีความสัมพันธ์กับการสมัครใจเป็นโสดถาวร ได้แก่ อายุ และความคิดเห็นต่อการเป็นโสด โดยอายุมีความสัมพันธ์กับการสมัครใจเป็นโสดถาวรในระดับต่ำ ($R = .01872$) และความคิดเห็นที่มีความเห็นด้วยต่อการเป็นโสดอยู่ในระดับสูงขึ้นเล็กน้อย ($R = .20018$) ซึ่งตัวแปรทั้งสองสามารถอธิบายความผันแปรของการสมัครใจเป็นโสดถาวรได้ร้อยละ 15.695 ($R^2 = .15695$) (ตารางที่ 4.58)

ตารางที่ 4.57

ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรทุกตัวในสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ
เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสมัครใจเป็นโสดถาวรของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	อายุ	การศึกษา	รายได้	อาชีพ	การอยู่กับครอบครัว	การใช้อ่านาใจในตน	การสนับสนุนทางสังคม	การเห็นคุณค่าตนเอง	การเป็นโสดถาวร	ความเห็นต่อการเป็นโสด	ปัญหาสตรีโสด
อายุ	1.000										
การศึกษา	-.067	1.000									
รายได้	.425	.384	1.000								
อาชีพ	.260	.090	.066	1.000							
การอยู่กับครอบครัว	.060	.158	.196	.075	1.000						
การใช้อ่านาใจในตน	.102	.143	.205	.017	.080	1.000					
การสนับสนุนทางสังคม	-.178	.332	.039	.077	.111	.069	1.000				
การเห็นคุณค่าตนเอง	.118	.176	.263	-.075	-.049	.275	.214	1.000			
การเป็นโสดถาวร	.328	.011	.130	.113	.068	.109	-.067	-.012	1.000		
ความเห็นต่อการเป็นโสด	.209	-.002	.106	.119	.068	.100	.028	-.003	.305	1.000	
ปัญหาสตรีโสด	.022	.125	.035	-.016	.044	.143	.046	.068	.090	.080	1.000

ตารางที่ 4.58

แสดงการวิเคราะห์ปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการสมัครใจเป็นโสดถาวร

โดยวิธีการถดถอยพหุคูณแบบปกติ

ตัวแปรอิสระ	R	R ²	R ² Adj	B	Sig T
ความคิดเห็นต่อปัญหาสตรีโสด	.05792	.05126	.05473	1.130	.2592
อาชีพ	3.805726	.04321	4.4589	.089	.9299
รายได้	-.01320	.01972	-.04094	-.669	.5036
การสนับสนุนทางสังคม	-1.28096	1.96335	-.03447	-.652	.5145
ความคิดเห็นต่อการเป็นโสด	.20018	.04162	.23611	4.810	.0000*
การอยู่กับครอบครัว	.02357	.04170	.02789	.565	.5122
การเชื่ออำนาจในตน	.02885	.02227	.06549	1.296	.1960
การเห็นคุณค่าในตนเอง	-7.41803	7.01646	-.05582	-1.057	.2911
การศึกษา	.01192	.01451	.04685	.821	.4121
อายุ	.01872	3.79936	.28903	4.926	.0000*
ค่าคงที่	-.40538	.18816		-2.154	.0319
R ² = .17943 R ² Adj = .15695 SE E = .37455 F = 7.98145 Sig = .0000					

4.6.2 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสมัครใจเป็นโสดชั่วคราว

ในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสมัครใจเป็นโสดชั่วคราวของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีตัวแปรทั้งสิ้น 11 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรอิสระ อันได้แก่ ตัวแปรปัจจัยด้านต่าง ๆ 10 ตัว และตัวแปรตาม 1 ตัว ได้แก่ การสมัครใจเป็นโสดชั่วคราว ผลการทดสอบค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรทุกตัว พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันมากจนอาจก่อให้เกิดผลเสียแก่การวิเคราะห์ (ตารางที่ 4.59) จึงได้ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติถดถอยพหุคูณแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า มีตัวแปร 2 ตัวที่มีความสัมพันธ์กับการสมัครใจเป็นโสดชั่วคราว ได้แก่ อายุ และรายได้ โดยอายุมีความสัมพันธ์กับการสมัครใจเป็นโสดชั่วคราวในเชิงผกผันในระดับต่ำ ($R = -.01465$) และรายได้มีความสัมพันธ์ในทางบวกอยู่ในระดับสูงขึ้นเล็กน้อย ($R = .05235$) ซึ่งตัวแปรทั้งสองสามารถอธิบายความผันแปรของการสมัครใจเป็นโสดชั่วคราวได้ร้อยละ 4.300 ($R^2 = .04300$) (ตารางที่ 4.60)

ตารางที่ 4.59

ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรทุกตัวในสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ
เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสมัครใจเป็นโสดชั่วคราวของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	อายุ	การศึกษา	รายได้	อาชีพ	การอยู่กับครอบครัว	การเชื่ออำนาจในตน	การสนับสนุนทางสังคม	การเห็นคุณค่าตนเอง	การเป็นโสดชั่วคราว	ความเห็นต่อการเป็นโสด	ปัญหาของโสด
อายุ	1.000										
การศึกษา	-.067	1.000									
รายได้	.425	.384	1.000								
อาชีพ	.260	.090	.066	1.000							
การอยู่กับครอบครัว	.060	.158	.196	.075	1.000						
การเชื่ออำนาจในตน	.102	.143	.205	.017	.080	1.000					
การสนับสนุนทางสังคม	-.178	.332	.039	.077	.111	.069	1.000				
การเห็นคุณค่าตนเอง	.118	.176	.263	-.075	-.049	.275	.214	1.000			
การเป็นโสดชั่วคราว	-.168	.111	.055	.005	.053	-.026	.090	-.023	1.000		
ความเห็นต่อการเป็นโสด	.209	-.002	.106	.119	.068	.100	.028	-.003	-.111	1.000	
ปัญหาสตรีโสด	.022	.125	.035	-.016	.044	.143	.046	.068	.061	.080	1.000

ตารางที่ 4.60
 แสดงการวิเคราะห์ปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการสมัครใจเป็นโสดชั่วคราว
 โดยวิธีการถดถอยพหุคูณแบบปกติ

ตัวแปรอิสระ	R	R ²	R ² Adj	B	Sig T
ความคิดเห็นต่อปัญหาสตรีโสด	.07978	.05784	.07117	1.379	.1687
อาชีพ	.04775	.04876	.05283	.979	.3281
รายได้	.05235	.02226	.15326	2.352	.0192*
การสนับสนุนทางสังคม	1.704176	2.21550	.04330	.769	.4423
ความคิดเห็นต่อการเป็นโสด	-.08454	.04697	-.09414	-1.800	.0727
การอยู่กับครอบครัว	.02528	.04705	.02824	.597	.5914
การเชื่ออำนาจในตน	-.01603	.02513	-.03435	-.638	.5240
การเห็นคุณค่าในตนเอง	-5.69616	7.91756	-.04047	-.719	.4723
การศึกษา	4.694018	.01637	.01743	.287	.7745
อายุ	-.01465	4.28730	-.21357	-3.417	.0007*
ค่าคงที่	.35422	.21232		1.668	.0961
R ² = .06852 R ² Adj = .04300 SE E = .42265 F = 2.67484 Sig = .0035					

4.6.3 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการไม่สมัครใจเป็นโสดของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการไม่สมัครใจเป็นโสดของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีตัวแปรทั้งสิ้น 11 ตัวแปร ได้แก่ ตัวแปรอิสระ อันได้แก่ ตัวแปรปัจจัยด้านต่าง ๆ 10 ตัว และตัวแปรตาม 1 ตัว ได้แก่ การไม่สมัครใจเป็นโสด ผลการทดสอบค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรทุกตัว พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันมากจนอาจก่อให้เกิดผลเสียแก่การวิเคราะห์ (ตารางที่ 4.61) จึงได้ทำการวิเคราะห์โดยใช้สถิติถดถอยพหุคูณแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า มีตัวแปร 2 ตัวที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สมัครใจเป็นโสด ได้แก่ ความคิดเห็นต่อการเป็นโสด และความคิดเห็นต่อปัญหาของสตรีโสด โดยความคิดเห็นต่อการเป็นโสดมีความสัมพันธ์กับการไม่สมัครใจเป็นโสดในเชิงผกผันในระดับต่ำ ($R = -.11565$) และความคิดเห็นต่อปัญหาของสตรีโสด มีความสัมพันธ์ในทางผกผันเช่นกันในระดับสูงขึ้นเล็กน้อย ($R = -.13771$) ซึ่งตัวแปรทั้งสองสามารถอธิบายความผันแปรของการไม่สมัครใจเป็นโสดได้ร้อยละ 4.601 ($R^2 = .04601$) (ตารางที่ 4.62)

ตารางที่ 4.61

ค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรทุกตัวในสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ
เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการไม่ได้สมัครใจเป็นโสดของกลุ่มตัวอย่าง

ตัวแปร	อายุ	การศึกษา	รายได้	อาชีพ	การอยู่กับครอบครัว	การเชื่ออำนาจในตน	การสนับสนุนทางสังคม	การเห็นคุณค่าตนเอง	ไม่สมัครใจเป็นโสด	ความคิดเห็นต่อการเป็นโสด	ปัญหาสตรีโสด
อายุ	1.000										
การศึกษา	-.067	1.000									
รายได้	.425	.384	1.000								
อาชีพ	.260	.090	.066	1.000							
การอยู่กับครอบครัว	.060	.158	.196	.075	1.000						
การเชื่ออำนาจในตน	.102	.143	.205	.017	.080	1.000					
การสนับสนุนทางสังคม	-.178	.332	.039	.077	.111	.069	1.000				
การเห็นคุณค่าตนเอง	.118	.176	.263	-.075	-.049	.275	.214	1.000			
ไม่สมัครใจเป็นโสด	-.123	-.105	-.154	-.096	-.101	-.066	-.023	.030	1.000		
ความคิดเห็นต่อการเป็นโสด	.209	-.002	.106	.119	.068	.100	.028	-.003	-.153	1.000	
ปัญหาสตรีโสด	.022	.125	.035	-.016	.044	.143	.046	.068	-.126	.080	1.000

ตารางที่ 4.62

แสดงการวิเคราะห์ปัจจัยที่คาดว่าจะมีอิทธิพลต่อการไม่สมัครใจเป็นโสด

โดยวิธีการถดถอยพหุคูณแบบปกติ

ตัวแปรอิสระ	R	R ²	R ² Adj	B	Sig T
ความคิดเห็นต่อปัญหาสตรีโสด	-.13771	.06668	-.10639	-2.065	.0396*
อาชีพ	-.05156	.05621	-.04940	-.917	.3596
รายได้	-.03914	.02566	-.09926	-1.526	.1279
การสนับสนุนทางสังคม	-4.23216	2.55406	-9.313	-.166	.8685
ความคิดเห็นต่อการเป็นโสด	-.11565	.05415	-.11154	-2.136	.0334*
การอยู่กับครอบครัว	-.04885	.05424	-.04726	-.901	.3684
การเชื่ออำนาจในตน	-.01282	.02877	-.02380	-.443	.6583
การเห็นคุณค่าในตนเอง	.01311	9.12749	.08069	1.437	.1516
การศึกษา	-.01661	.01888	-.05340	-.880	.3795
อายุ	-4.06932	4.94246	-.05139	-.823	.4109
ค่าคงที่	1.05116	.24477		4.294	.0000
R ² = .07145 R ² Adj = .04601 SE E = .48724 F = 2.80873 Sig = .0023					

จากผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบปกติที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเป็นโสดรูปแบบต่าง ๆ ดังแสดงให้เห็นตั้งแต่ตอนที่ 2 - 6 พบตัวแปรที่มีอิทธิพล ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการเป็นโสดของสตรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1. ปัจจัยด้านชีวสังคม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ และการอยู่อาศัย พบว่า มีปัจจัยเพียง 2 ตัว ที่มีผลทางตรงต่อการสมัครใจเป็นโสด ทั้งถาวรและชั่วคราว ได้แก่ อายุและรายได้ โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากมีแนวโน้มจะสมัครใจเป็นโสดถาวร ขณะที่กลุ่มอายุน้อยจะมีแนวโน้มที่จะสมัครใจเป็นโสดชั่วคราว ซึ่งในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอายุและรูปแบบการเป็นโสดโดยใช้ค่า X² และการวิเคราะห์ความแปรปรวนยืนยันว่าผู้สมัครใจเป็นโสดชั่วคราวส่วนใหญ่มีอายุน้อย เฉลี่ยเพียง 29.94 ปี ขณะที่ กลุ่มที่สมัครใจเป็นโสดถาวรส่วนใหญ่มีอายุมาก เฉลี่ย 35.91

ส่วนตัวแปรรายได้ พบว่ามีอิทธิพลต่อการสมัครใจเป็นโสดชั่วคราวเท่านั้น โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเป็นโสดดังกล่าวเป็นกลุ่มที่มีรายได้ดี จากการศึกษาความสัมพันธ์ โดยใช้ค่า X^2 พบว่า กลุ่มนี้มีสัดส่วนของผู้มีรายได้สูงกว่าเดือนละ 10,000 บาทถึงร้อยละ 60.7

ในส่วนของระดับการศึกษา อาชีพและการอยู่อาศัยกับครอบครัว ไม่พบว่ามีอิทธิพลโดยตรงต่อการเป็นโสด ไม่ว่าจะในรูปแบบใด แต่จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรด้านต่าง ๆ พบว่า ตัวแปรดังกล่าวมีความสัมพันธ์ในลักษณะใดลักษณะหนึ่งกับตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการเป็นโสด ดังจะได้อภิปรายในรายละเอียดในบทที่ 5 ต่อไป

2. ปัจจัยด้านจิตใจ ได้แก่ การเชื่ออำนาจในตน การเห็นคุณค่าในตนเอง และทัศนคติต่อการเป็นโสด ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ ใช้คำตอบจากข้อคำถามความคิดเห็นต่อการเป็นโสด และปัญหาของสตรีโสด พบว่า มีเพียงความคิดเห็นต่อการเป็นโสดและปัญหาของสตรีโสดเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับการไม่สมัครใจเป็นโสด โดยความเห็นทั้งสองมีความสัมพันธ์เชิงผกผันกับการไม่สมัครใจเป็นโสด หมายถึง ผู้ที่ไม่สมัครใจเป็นโสดมีความคิดเห็นไปในทางที่คิดว่าชีวิตแต่งงานดีกว่าชีวิตโสด และคิดว่าการเป็นโสดของสตรีจะเป็นปัญหาของสังคมต่อไป โดยความคิดเห็นเหล่านี้ไม่มีความสัมพันธ์กับการสมัครใจเป็นโสดทั้งถาวรและชั่วคราว

ในส่วนของความคิดเห็นต่อการเป็นโสดนี้ จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของอายุของผู้มีความคิดเห็นต่างกัน พบว่า กลุ่มที่คิดว่าการเป็นโสดน่าจะดีกว่าเป็นกลุ่มอายุเฉลี่ยสูง ส่วนกลุ่มที่คิดว่าการแต่งงานน่าจะดีกว่ามีอายุเฉลี่ยต่ำกว่า จึงอาจจะวิเคราะห์ได้ว่าน่าจะเป็นกลุ่มที่ไม่สมัครใจเป็นโสดชั่วคราว ที่ยังหาคนที่ถูกใจไม่ได้ หากพบคนที่ถูกใจก็จะแต่งงานไป

ส่วนลักษณะทางจิตใจด้านอื่น ๆ อันได้แก่ การเชื่ออำนาจในตนและการเห็นคุณค่าในตนเองนั้น ไม่พบความสัมพันธ์โดยตรงจากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ แต่จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า สตรีที่สมัครใจเป็นโสดถาวรมีค่าเฉลี่ยการเชื่ออำนาจในตนสูงกว่า กลุ่มที่ไม่สมัครใจจะอยู่เป็นโสด ส่วนการเห็นคุณค่าในตนเอง ไม่พบว่าความแตกต่างระหว่างผู้มีสาเหตุหรือรูปแบบการเป็นโสดต่างกัน แต่พบว่าสตรีที่ยังไม่เคยสมรส และเลือกที่จะใช้ชีวิตแต่งงานมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าสตรีที่เคยสมรสแล้ว และเลือกจะใช้ชีวิตโสด

3. ปัจจัยด้านการสนับสนุนทางสังคม ได้แก่ การสนับสนุนจากครอบครัว และจากเพื่อน ซึ่งผลการวิจัยแสดงว่า การสนับสนุนทางสังคมไม่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการเป็นโสด แต่

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนพบว่า กลุ่มที่ยังไม่เคยสมรส ซึ่งมีสัดส่วนของผู้ที่สมครใจเป็นโสด
ถาวรค่อนข้างสูง ได้รับการสนับสนุนทั้งจากครอบครัวและเพื่อนสูงกว่ากลุ่มที่เคยสมรสแล้ว

ผลการวิจัยครั้งนี้จึงสามารถสรุปผลการศึกษาระยะยาวที่มีอิทธิพลต่อการเป็นโสด
ทั้งที่เป็นปัจจัยโดยตรง และปัจจัยโดยอ้อม ดังนี้

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรง ได้แก่ อายุ รายได้ ความคิดเห็นต่อการเป็นโสด และ
ความคิดเห็นต่อปัญหาของสตรีโสด

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยอ้อม ได้แก่ การเชื่ออำนาจในตน การเห็นคุณค่าในตน
เอง การสนับสนุนทางสังคม

สรุปผลการวิจัยแสดงในแผนภูมิที่ 4.1

แผนภูมิที่ 4.1

สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเป็นโสด

